

5. Methamfetamine: Voorkomen, gebruik, productie en versnijdingsmethoden.

5.1. Wat is methamfetamine in feite?

Methamfetamine is de krachtigste drug uit de amfetamine familie en is een stimulerend middel. Stimulerende middelen zijn substanties die een stimulerende werking hebben op het centrale zenuwstelsel.

Stimulerende middelen hebben zowel een natuurlijk voorkomen, bijvoorbeeld epinephrine en norepinephrine, als een synthetisch voorkomen, bijvoorbeeld amfetamine en phenmetrazine. Het eerste stimulerende middel dat geïsoleerd werd was epinephrine, beter gekend als **adrenaline**. De effecten werden het eerst beschreven in 1899. Het eerste synthetisch geproduceerde stimulerend middel van enige betekenis was het product van een Japanse laborant en werd in 1919 vervaardigd. Later werd het geïdentificeerd als **kethyl amfetamine**.

5.2. Voorkomen en handel.

Pas geproduceerde speed heeft vaak als massa een compact, plakkerig voorkomen. Meestal wordt het door een nylonkous of een fijne zeef gegoten om het een groter volume en een meer vlokkig voorkomen te geven. Methamfetamine kan een doordringende ether of methyl amine geur hebben maar methamfetamine heeft in feite meestal een typische chemische geur die moeilijk te omschrijven is. De drug komt meestal voor in poedervorm. Het kristallijne poeder heeft een witte, bijna witte tot licht gele kleur. Er is echter ook reeds speed aangetroffen met een roze schijn en met een licht bruine tot chocolade bruine kleur.

Methamfetamine komt ook voor als heldere, doorzichtige kristallen (te vergelijken met stukjes glas, stukjes ijs). Deze vorm wordt in het milieu **ice** genaamd.

Methamfetamine, dat ook de **cocaïne van de arme man** genoemd wordt, wordt in het milieu jargon vaak **crank**, **meth**, **speed** of **crystal** genoemd. Speed is in onze streken echter de meest gebruikte term en verwijst naar de drug in poedervorm.

Methamfetamine die in pilvorm wordt verwerkt wordt in het milieu meestal **crank** genoemd. Deze pilletjes zijn meestal doorzichtige capsules waarin een wit tot bijna wit poeder zichtbaar is.

Eens dat de methamfetamine, **crank of speed**, bereid is, is het klaar om verpakt en verkocht te worden aan verscheidene speed(groot)dealers. De meeste illegale labo's hebben een staf met verschillende leden zoals

- **De financier:** In de meeste gevallen is dit de man achter de schermen die zorgt voor de financiële impulsen maar zelf niets met de drug te maken heeft.
- **1 of 2 laboranten:** Op laag niveau zijn dit meestal personen met een elementaire kennis van scheikunde. Men vindt deze personen dan ook vaak terug in kleinschalig labo's in woningen of caravans. In de criminele hightech labo's daarentegen vindt men laboranten terug die een zeer goede opleiding hebben genoten maar die waarschijnlijk gekozen hebben om zo vlug mogelijk zo rijk mogelijk te worden.
- **1 of meerdere verdelers:** Deze personen staan in voor de distributie van de drug in het milieu. Meestal hebben zij onder zich een netwerk van kleine(re) dealers.
- Meestal wordt de speed verkocht zoals het in het clandestiene labo geproduceerd werd namelijk als een beige, wit tot bijna wit poeder met een zuiverheidsgehalte van 80 tot 99 %. Dikwijls wordt de drug verpakt in hoeveelheden van ongeveer ½ kg. Vaak worden ook dubbele zakjes gebruikt, de zogenaamde **sandwich baggies**, waarbij elke zakje ongeveer 150 tot 200 gr speed bevat.

- Kleinere hoeveelheden worden ook verpakt in tot puntzakjes gevouwen plastic zakken. Deze bevatten dan meestal tussen 25 en 100 gram speed.

Het labo personeel verkoopt de ½ kg. hoeveelheden aan betrouwbare verdelers. De prijs van de drug varieert naargelang de kwaliteit, de kwantiteit en de relatie tussen fabrikant en afnemer. Er wordt aangenomen dat 500 gram speed kan geproduceerd worden voor de kostprijs van ongeveer 1.000 euro! De weekproductie van illegale labo's varieert van ongeveer 500 gram per week in de zogenaamde keukenlabo's tot 10 à 15 kg in de grotere labo's.

Eens de hoofdverdelers in het bezit van de drug is zal hij het doorverkopen aan zijn dealers. Naargelang de prijs die hijzelf voor de drug betaald heeft zal hij deze dan doorverkopen in de pure vorm of zal hij de drug eerst versnijden, zodat de kwantiteit vergroot. Zo kan hij de drug verkopen tegen een lagere prijs en toch nog winst maken.

De prijs van speed met een zuiverheidsgehalte van 40 tot 60 % schommelt tussen de 1.500 en 2.500 euro/ kg. Meestal versnijdt de dealer de drug minstens een keer.

De dealer zal bijvoorbeeld een 1 kg. kopen aan 2500 euro. Hij zal de aangekochte hoeveelheid verdubbelen door de drug te versnijden, en zal dan de drug verkopen per *dot* (hoeveelheden tussen 20 en 25 gram) dit tussen 100 en 200 euro/dot.

De keten van de speed verkoop loopt door tot bij de straatdealer en pusher. Deze zal gewoonlijk dosissen verkopen van een halve gram tot 5 gram. De meest voorkomende verpakkingsmethode op straatniveau is echter nog steeds het “*pakketje*” of het “*pakson*” (een straatdosis van ongeveer 1 gram speed verpakt in een tot een envelop gevouwen papiertje). Een andere populaire verpakkingsvorm is het “*bolletje*” (een straatdosis speed verpakt in een bolletje cellofaan dat al of niet werd dicht gebrand).

5.3 De productie van methamfetamine.

5.3.1 Uitleg van enkele chemische begrippen.

1.a) Katalysator.

Dit is iedere chemische substantie die de graad, het verloop van een chemische reactie versnelt.

1.b) Reagens.

Dit is elke chemische stof die door zijn wederkerige of wederzijdse chemische reactie de natuur of compositie van een andere chemische stof verzekert.

1.c) Oplosmiddel.

Iedere substantie, gewoonlijk is het een vloeistof of bijna vloeistof, die het mogelijk maakt andere stoffen op te lossen.

1.d) Isomeer.

Dit is een chemische substantie die qua samenstelling gelijk is aan de *moederstof* doch waarvan de moleculaire structuur anders is.

1.e) Ruw materiaal.

Dit is een niet verwerkt product dat nodig is om het eindproduct te verkrijgen.

1.f) Essentiële stof.

Elke stof of element dat fundamenteel nodig is voor of tijdens het chemisch proces. Men kan het chemisch proces niet opstarten of verder zetten zonder deze stof of een vervanger

5.3.2. De chemicaliën die men in een illegaal amfetamine sulfaat of methamfetamine laboratorium kan aantreffen.

2.1. Phenyl Aceton - Phenyl-2-Propanon (P-2-P).

- Heldere vloeistof.
- Ruw basis product.

2.2. Methyl amine.

- Heldere vloeistof.
- Essentieel element.
- Uiterst ontvlambaar en zeer schadelijk (giftige dampen!)

2.3. Methanol alcohol.

- Heldere vloeistof.
- Goed oplosmiddel.
- Zeer brand- en ontvlambaar!

2.4. Natrium acetaat.

- Reagens.

2.5. Waterstof.

- Katalysator.
- Licht ontvlambaar!

2.6. Zwarte palladium.

- Katalysator.

2.7. Kalium hydroxide.

- Reagens.
- Zeer schadelijk voor de gezondheid!

2.8. Ether.

- Heldere vloeistof.
- Goed oplosmiddel.
- Licht schadelijk.
- Zeer vluchtig en licht ontvlambaar!

2.9. Waterstof Chloride - Zoutzuur - HCl.

- Heldere vloeistof.
- Reagens.
- Zeer schadelijk (dampen!).

2.10. Lithium aluminium hydroxide.

- Reagens.
- Uiterst ontvlambaar!!!
- Gevaarlijk bij contact met water!!!
- Zeer schadelijk en gevaarlijk voor de gezondheid!!!

2.11. Ephedrine.

- Ruw basis product.

2.12. Waterstof iodide.

- Reagens.

2.13. Zink- of tinpapier.

- Katalysator.
- Ontvlambaar
- Brandbaar!

2.14. Zwavelzuur - vitriool – H₂SO₄.

- Reagens.
- Heldere vloeistof.
- Zeer schadelijk en gevaarlijk!

De productie van amfetamine sulfaat.

Amfetamine sulfaat is ook gekend als *1-phenyl-2-amino propaan - benzedrine - delcobex - obetrol*. Vroeger moest de drug ingevoerd worden, heden ten dage zijn de voornaamste leveranciers gedomesticeerde illegale labo 's. Er zijn twee veelvuldig toegepaste productiemethodes, namelijk:

1. De meest toegepaste methode is de zogenaamde *Leuckart reactie*. In deze methode wordt Phenyl-2-Propanon (ook gekend als P-2-P en phenyl aceton) samengevoegd met formamide. Dan wordt er zoutzuur (HCl) aan toegevoegd. De oplossing wordt goed geroerd zodat de amfetamine zich kan vormen.
2. Een tweede methode bestaat erin om P-2-P samen te voegen met hydroxylamine, zoutzuur en natrium acetaat. Dit vormt dan een *oximderivaat*. Bij dit oximderivaat wordt dan lithium aluminium hydroxide of zwarte palladium toegevoegd.

Het productieproces.

FASE 1.

Voeg phenyl aceton bij 2,5 liter methanol alcohol. Bij dit mengsel voegt men dan natrium acetaat en hydroxylamine.

FASE 2.

De oplossing van fase 1 goed mengen en ongeveer 2 uur laten rusten. Dan laten afkoelen en filteren.

FASE 3.

Er wordt aan het filtraat lithium aluminium hydroxide toegevoegd en dit alles wordt 1 uur geschud.

FASE 4.

De reactie afkoelen in een ijsbak of in ijswater . Dan wordt er traag ijswater aan toegevoegd tot de reactie stopt. De oplossing wordt terug gefilterd.

FASE 5.

Met toevoeging van zwavelzuur wordt de oplossing een zuur (pH minder dan 7) en wordt deze oplossing terug gefilterd.

FASE 6.

Het filtraat wordt onder geringe druk gedroogd.

FASE 7.

Er wordt kalium hydroxide bij de oplossing gevoegd totdat er een sterke base ontstaat.

FASE 8.

Doe in een afzonderlijke trechter een etherextract. Combineer nu de ether met de oplossing en voeg er zwavelzuur aan toe totdat er een sterke zuurstructuur ontstaat.

FASE 9.

De oplossing wordt onder lichte druk verhit tot alles gedroogd is. Het residu dat achterblijft is amfetamine sulfaat. De totale duur van de reactie bedraagt 5 tot 6 uur.

In 1980 werd een derde methode ontwikkeld waarbij amfetamine sulfaat gevormd wordt door de reactie van P-2-P met ethanol, ammoniak en kwik of kwikzilver chloride.

De productie van methamfetamine.

Methamfetamine heeft een stimulerende werking op het centrale zenuwstelsel en is ook gekend onder de namen d-desoxyephedrine - desoxyn en methedrine. In het milieu wordt methamfetamine meestal *crank* en/of *speed* genoemd. Methamfetamine werd ook wel de *cocaine der armen* genoemd, was en is nog steeds de favoriete drug van beruchte motorgangs zoals de Hell's Angels en andere.

Methamfetamine komt meestal voor als een beigewit poeder. Er werd ook reeds methamfetamine aangetroffen waarvan het poeder een roze of gele schijn had. De in het productieproces gebruikte formule en de was- of zuiveringsmethode bepalen de kleur en het voorkomen van het eindproduct. Er bestaat zelfs een groene methamfetamine vorm die het resultaat is van een chemische reactie in een droger of waterverdamer.

In 1984 werd in Ridgecrest, een stadje in Californië (USA) "**Rock Crank**" aangetroffen. Dit is een zeer zuivere methamfetamine vorm. Het eindproduct, grote brokken, werden gebroken in Rocks van ongeveer 500 gram. en werden in hun zuivere vorm verkocht. De drug haalde een zuiverheidsgraad van 98 % en werd verkocht voor ongeveer 70.000 BEF per halve kg. (groothandel). Alhoewel deze drug een enorme zuiverheidsgraad had is de substantie in het drugmilieu nooit doorgebroken.

Enkele jaren later (1986-1987) werd Hawaï overspoeld door een even krachtige, zuivere methamfetamine vorm die eveneens een zuiverheidsgraad van 98 tot 100 % had. Het was een rookbare methamfetamine vorm met een enorm verslavingspotentieel. De drug heeft ondertussen het Amerikaanse vasteland overspoeld en is nu bezig met een opmars in West Europa. Deze drug, *ice* genaamd, zal verder in dit hoofdstuk besproken worden.

Meestal worden de volgende 2 productiemethodes gebruikt bij het produceren van methamfetamine:

De meest gebruikte methode is de chemische reactie tussen P-2-P (phenyl aceton of phenyl-2-propanon) met methyl amine.

In deze methode wordt ephedrine als inleidende chemische substantie gebruikt.

Er moet gezegd worden dat er analogen van methamfetamine kunnen geproduceerd worden, enkel door het inleidend chemisch product te veranderen. Deze analogen worden dan designer drugs genoemd en vallen buiten de lijst van de verboden producten in de drugwet.

De productie van methamfetamine.

De volgende gedetailleerde P-2-P/methyl amine formule werd ontwikkeld door, en doorverkocht aan een clandestiene laborant. Het is gemakkelijk om de drug te vervaardigen. In 2 tot 3 dagen tijd kan het proces 500 gram methamfetamine opleveren.

Fase 1 van de eerste productiemethode.

De noodzakelijke chemicaliën zijn:

- ❑ 500 ml P-2-P
- ❑ 450 ml methyl amine (opgelost in 40 % water).
- ❑ 600 ml. isopropyl alcohol (oplosmiddel)
- ❑ 1000 ml. ether (oplosmiddel)
- ❑ 1000 ml. kwik of kwikzilver Chloride (katalysator).
- ❑ 1 rol aluminiumfolie

Het noodzakelijke materiaal:

- ❑ 1 glazen maatbeker van 1000 ml.
- ❑ 1 kookfles of -tank met ronde bodem, inhoud 12.000 ml.
- ❑ een staafje in glas of kunststof om te roeren.
- ❑ 1 ringklem en statief.
- ❑ 1 metalen ring om de kookfles of -tank op te plaatsen.
- ❑ Ongeveer 2,50 m. rubberen slang die de diameter van de flessenhals moet hebben.

De procedure:

- ❑ De aluminiumfolie wordt in kleine stukjes getrokken en in de kookfles gegooid. Nu wordt de P-2-P, de isopropyl alcohol en de methyl amine toegevoegd.
- ❑ Het kwik of kwikzilver chloride wordt in ether opgelost en wordt eveneens in de kookfles gegoten.
- ❑ De reactie zal beginnen. De ether zal tamelijk vlug vervliegen zodat af en toe wat ether moet bijgevoegd worden, dit om de reactie koel en vloeibaar te houden. Wanneer de reactie te vlug geschiedt of de reactie te warm wordt dan plaatst men de kookfles of -tank in koud water. Af en toe moet er geroerd worden. De reactietijd bedraagt 3 tot 8 uur, soms 12 uur. De reactie is beëindigd wanneer het mengsel niet meer borrelt en wanneer het aluminiumfolie volledig is opgelost.

Waarschuwing:

Er kunnen giftige en ontvlambare, ontplofbare dampen ontstaan. De ruimte waarin gewerkt wordt moet dus goed geventileerd worden.

Fase 2 van de eerste productiemethode.

Om de chemicaliën te scheiden is er nodig:

- ❑ 500 gram niet geïoniseerd keukenzout.
- ❑ 12 liter gedistilleerd water.

Het noodzakelijke materiaal:

- ❑ 1 trechtervormige Buckman filter.
- ❑ 3 tot 4 filterblaadjes.
- ❑ 1 vacuümpomp.
- ❑ 1 filterfles.
- ❑ 2 meter plastic darm of buis.
- ❑ 2 10 tot 12 cm lange glazen buisjes.
- ❑ 1 plastic trechter.
- ❑ 1 kookfles met een inhoud van 2.000 ml.

Procedure:

- ❑ Los het keukenzout op in het water en voeg ongeveer 4 liter gedistilleerd water toe aan de reactie. De scheiding gebeurt na ongeveer 15 minuten. Boven in de kookfles zal er zich een heldere laag afzetten. Alleen deze laag wordt uit de oplossing verwijderd. Dan wordt dit door 2 opeen liggende filterblaadjes 3 tot 4 maal gefilterd.

Waarschuwing:

Het residu, het bezinksel in de kookfles is aluminium oxyde. Dit is een explosief product. Met de meeste zorg afvoeren!

Fase 3 van de eerste productiemethode.

Om de ontstane "base" te wassen is er nodig:

- ❑ 2.000 ml. gedistilleerd water.
- ❑ de rest van de keukenzoutoplossing.
- ❑ ongeveer van een theelepel reagerend loogzout.

Het noodzakelijke materiaal:

- ❑ 1 fles met platte bodem, inhoud 1.000 ml.
- ❑ Een scheidingsfilter met een inhoud van 2.000 ml.
- ❑ Een tube stopverf.
- ❑ 1 plastic trechter.

Procedure:

- ❑ Plaats de kristallen uit fase 2 met een hoeveelheid zout water in de afzonderlijke fles met platte bodem en schudt hevig. Wacht tot alles goed opgelost en gemengd is. Het vuile water afgieten. De procedure herhalen met water op lichaamstemperatuur, vervolgens met de oplossing van loogzout en water en dan nog eens met koud water. Er wordt dus 4 maal "gewassen". In de eerste 2 wasbeurten zal de afscheiding klein zijn. In de laatste 2 wasbeurten zal de afscheiding duidelijk zichtbaar zijn. Er beginnen zich kristallen te vormen. De stopverf wordt gebruikt als afsluitmiddel van de fles. Aanvankelijk werd de fles niet afgesloten om vacuümvorming te voorkomen. In dit stadium van de bereiding mag de base voorlopig worden opgeborgen in een gekleurde fles die dan op een droge, koele en donkere plaats wordt bewaard.

Fase 4 van de eerste productiemethode.

Om de base te filteren is nodig:

- ❑ 1 trechtervormige Buckman filter.
- ❑ Een plastic trechter met een inhoud van minstens 600 ml.
- ❑ Een zuiger of vacuümpomp.
- ❑ 2 filterblaadjes.

- Een filterfles met een inhoud van 2 liter.

De procedure:

- Filter de base oplossing door de 2 opeen liggende filterblaadjes. Doe dit, indien nodig, herhaaldelijk.

Fase 5 van de eerste productiemethode.

Om het pH gehalte van de base op te drijven is er ongeveer een halve liter HCl nodig met een zuiverheidsgehalte van 37,5 %.

Het noodzakelijke materiaal:

- Een doosje van 8 of 12 pH blaadjes.
- Een pyrex schaal.
- Een glas.
- Een glazen maatbeker, -buis, tot 100 ml.
- Een thermometer met een gradenschaal van 0°C tot 200°C.
- Infrarode warmtestralers.
- Een filterfles met inhoud van 2 liter (2.000 ml.).

De procedure:

- Plaats de base op een pyrex schaal en plaats 1 glas met base oplossing weg. Verhoog de temperatuur van de base oplossing op het schaal met een infrarode warmtestraler tot 76°C. Giet traag 50 ml. van het zoutzuur in de base en controleer de zuurgraad (pH gehalte). Blijf zoutzuur toevoegen tot de base een pH van 6,8 bereikt. De base na elke zoutzuur toevoeging goed schudden. Wanneer te veel zoutzuur werd toegevoegd kan men de pH van de base terug op peil brengen door toevoeging van de overgehouden base. Een pH gehalte van 6,8 voor de base is echt noodzakelijk.

Fase 6 van de eerste productiemethode.

Het noodzakelijk materiaal om de base te koken:

- Elektrische braadpan met platte bodem.
- Thermometer met een gradenschaal van 0°C tot 200°C.
- Roerstaaf.

De procedure:

- Plaats de pyrex schaal met de base in de kookpan en warm traag op. Het water en de ether zullen koken en verdampen. Men blijft de temperatuur opvoeren tot 132°C. Dan stoppen met opwarmen en laten afkoelen. Regelmatig en hevig schudden. De kristallen zullen zich beginnen te vormen.

Fase 7 van de eerste productiemethode.

Om de kristallen te zuiveren is er nodig:

- ongeveer 20 tot 25 liter chloroform.
- ongeveer 10 tot 12,5 liter ethyl ether.

Het noodzakelijke materiaal:

- 2 25 liter tanks in plastic
- 2 houten lepels van groot formaat
- 4 filter blaadjes
- 1 pyrex schaal van 30 op 40 cm..

- 1 extra fijne zeef

De procedure:

De kristallen worden opgelost in chloroform totdat er een vloeibare oplossing ontstaat. Deze oplossing moet minsten 4 keer gefilterd worden, dit is noodzakelijk om het kwik of kwikzilver chloride uit de kristallen te verwijderen.

Men dient bij het verwijderen van de filterblaadjes goed op te letten daar ze door het filterproces giftig geworden zijn.

Nu wordt de oplossing verwarmt tot 65°C om de chloroform te laten verdampen. Na afkoeling worden de kristallen opgelost in 10 tot 12,5 liter ethyl ether in een plastic tank.

De nu donker bruin gekleurde vloeistof, oplossing wordt gedurende een half uur hevig geschud om kristalvorming te voorkomen.

Na dit proces wordt de oplossing opnieuw door filterblaadjes gefilterd. Op de blaadjes zullen nu kleine kristallen achterblijven. Men giet de kristallen in de pyrex schaal en verwarmt deze tot de kristallen beginnen te smelten (ongeveer 80°C), dan verwijdert men de pyrex schaal van de warmtebron.

De tweede methode om methamfetamine te bereiden wint snel aan populariteit. Het is primo geen ingewikkelde formule of procedure, secundo, de inleidende, essentiële basis chemicaliën zijn niet onderworpen aan bepaalde wettelijke reglementeringen. Deze methode wordt gewoonlijk de efedrine rode fosfor methode genoemd. Er zijn drie veel gebruikte bereidingswijzen.

De eerste productiemethode werd samengesteld door Dan Largent, speciale agent bij het Bureau of Narcotic Enforcement van de San Francisco divisie. Hij gebruikte thionyl chloride in plaats van rode fosfor. De tweede en derde productiewijze werden in beslag genomen tijdens een inval in een illegaal druglabo in de Verenigde Staten. De afzonderlijke bereidingsmethodes worden nu uitgebreid behandeld.

De eerste bereidingsmethode.

STAP 1

Ephedrine + thionyl chloride wordt 1-phenyl-1-chloro-2-methyl amino propaan of fosfor pethachloride

STAP 2

1-phenyl-1 chloro-2-methyl amino propaan + waterstof wordt methamfetamine.

Benodigdheden:

- 1 fles met inhoud van 250 ml.
- 20 cc thionyl chloride.
- 20 cc chloroform.
- 10 gram ephedrine chloride.
- 100 cc ether.
- Hydrogenerator (om waterstof toe te voegen).

Procedure.

Fase 1:

Voeg de chloroform bij de thionyl chloride. Giet nu traag ephedrine chloride bij deze oplossing. De nu ontstane oplossing 2 uur schudden.

Giet deze oplossing in zijn geheel over en voeg daarbij de ether. De 1-phenyl-1-chloro-2-methyl amino propaan hydrochloride kristalliseert vlug.

Fase 2:

De substantie wordt gefilterd door een Buckman filter. Hetgeen overblijft met de chloride wordt gewassen. Het restant is gechloriseerde ephidrine in kristalvorm dat waterstof kan bevatten. Anders gezegd, de *HO* en de *ephidrine* molecule wordt omgezet in een *chloride* dat veel vlugger H_2 (waterstofgas) opneemt.

Fase 3:

Het bovenvermelde restant wordt gemengd met methylalcohol om opnieuw een vloeistof te verkrijgen.

Fase 4:

Plaats de oplossing met toevoeging van een katalysator (zoals bijvoorbeeld zwarte palladium of platina) in een hydrogenerator. Nu wordt in deze luchtdichte cilinder waterstofgas gepompt (ongeveer 7 uur lang). Het eindproduct is 80 tot 95 % zuivere methamfetamine of desoxy ephidrine (zonder zuurstof)

De tweede bereidingsmethode.

Benodigdheden:

Basischemicaliën: Ephidrine - rode fosfor - zoutzuur.

Reagenten: Natrium thiosulfaat - natrium hydroxide - chloroform - natrium chloride zwavelzuur.

Procedure:

In een ronde, bolvormige kookfles wordt 34 gr. ephidrine, 100 gr. rode fosfor en 1½ liter zoutzuur gedaan. Dit mengsel laat men ongeveer 48 uur zacht koken.

Het mengsel laten afkoelen en 2 tot 3 maal filteren door glaswol. Voeg daarbij ongeveer een handvol natrium thiosulfaat om te filteren. Plaats het filtraat in een ijsbad en voeg daarbij traag natrium hydroxide om tot een basestructuur te komen. Na het koelen uit het ijsbad halen en gelijke delen chloroform aan toevoegen.

Giet het volledige mengsel in een grote scheidingsfilter en breng de *scheidingsleggers* (dit zijn een soort zeefjes) aan. De oplossing zal gescheiden worden. Giet in een grote fles (keuken)zoutbrokken (natrium chloride) en voeg daarbij genoeg zwavelzuur totdat er zoutzuurgas gevormd wordt. Leidt het ontstane gas af naar de beker met de chloroformoplossing. Er zullen zich kristallen beginnen vormen. Blijf gas toevoegen totdat er geen kristalvorming meer zichtbaar is. Deze oplossing wordt nu verwarmd. Men laat het volledig opdrogen. Er worden terug kristallen gevormd. Deze worden dan door filterpapier gefilterd, gezeefd en blijven daarop achter. Deze kristallen worden verder gedroogd en het eindproduct is *methamfetamine*.

De derde bereidingsmethode.

Noodzakelijke chemicaliën:

- Verdund zoutzuur.
- Natrium hydroxide.
- Ethyl ether.
- Vicks neusspray of andere inhalator.

Benodigdheden:

- ❑ 2 grote oogdruppeltellers
- ❑ 10 kleine oogdruppeltellers
- ❑ glazen aspirine flesjes
- ❑ een grote glazen kookfles, -tank met wijde mond
- ❑ een glazen of porseleinen schaal en een pyrex bakschoteltje
- ❑ een glazen reageerbuis en een kleine fles met hals

Procedure:

Deze methode kan in een zogenaamd *keukenlabo* een vrij eenvoudig labo gebeuren. Er wordt met vrij gemakkelijk te verkrijgen materiaal en tegen een eerder lage productieprijs, **1.500 bef per halve kg 99,7 % zuivere methamfetamine** verkregen.

Methamfetamine wordt omgezet in een zoutzuuroplossing en wordt uit de katoenen propjes van de inhalator gehaald samen met andere actieve elementen, dit met behulp van een zuurwater oplossing. Hierbij ontstaan ook bepaalde oliën.

De methamfetamine hydrochloride wordt dan van ongewenste producten gescheiden bij middel van mechanische filtering. Deze oliën worden opgevangen in het filterpapier maar de waterachtige oplossing met de methamfetamine HCl gaat erdoor.

De methamfetamine HCl wordt terug in een in water oplosbare base omgezet door toevoeging van natrium hydroxide.

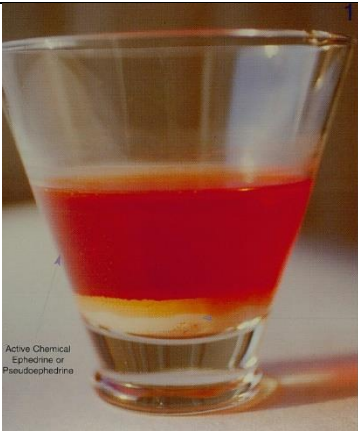
Ethyl ether wordt gewonnen uit de startspray voor auto's. De damp wordt opgevangen in een glazen buisje (reageerbuisje of ander glazen buisje) en water wordt er aan toegevoegd. Goed schudden om andere gassen en in water oplosbare elementen te verwijderen. De ether drijft naar boven en wordt met behulp van een oogdruppelteller opgezogen. De ether wordt dan aan de base toegevoegd. De water/base oplossing wordt hevig geschud zodat de base kan oplossen in de ether.

De etherlaag die nu de base bevat wordt met behulp van een oogdruppelteller opgezogen. Deze wordt dan toegevoegd aan verdund zoutzuur. Door te schudden reageert de HCl met de base en vormt het een in water oplosbaar zout, namelijk *desoxy ephedrine HCl*. De etherlaag wordt van de wateroplossing afgevoerd en het water wordt verwarmd zodat het verdampt. Er blijft een kristallijne structuur achter, dit zijn zeer zuivere methamfetamine kristallen.

Momenteel zijn er twee bereidingsmethodes voor methamfetamine zeer populair namelijk "*de koude-methode*" en "*de Nazi-methode*". Deze beide methodes zal ik bij middel van illustraties verduidelijken.

De “koude-methode” en de “Nazi-methode”.

De “koude-methode”

	
<p>De eerste stap in deze fase bestaat erin om uit bepaalde geneesmiddelen ephedrine of pseudo-efedrine te extracteren. Dit gebeurt door de geneesmiddelen op te lossen in water en aceton, methanol alcohol of een ander solvent.</p>	<p>Na enkele uren zullen de niet gewenste bestanddelen van de geneesmiddelen naar de bodem van de beker zakken en vormt de laag erboven de oplossing waarin de ephedrine of pseudo-efedrine zit (dit is de rood gekleurde laag).</p>

	
<p>De oplossing met de ephedrine en de ongewenste bestanddelen worden dan verschillende keer gefilterd door bijvoorbeeld een papieren koffiefilter.</p>	<p>De ongewenste bestanddelen blijven dan achter in de filterzak.</p>

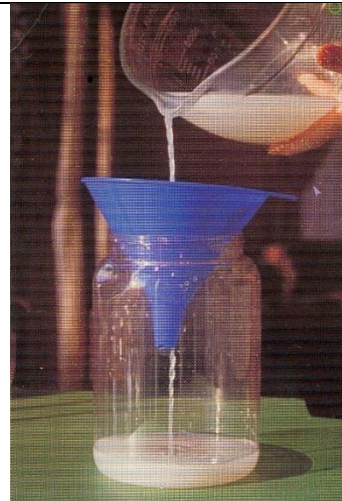
Aan de efedrine/solvent oplossing wordt iodine, rode fosfor en water toegevoegd. Het mengsel laat men dan 6 tot 8 uur koken. Hierbij wordt methamfetamine base gevormd.

Na afkoeling wordt het mengsel door verschillende koffiefilters of een ander filterapparaat gegoten zodat de rode fosfor achter blijft in de filter. Het overgebleven mengsel van gele, oranje kleur bevat de methamfetamine base

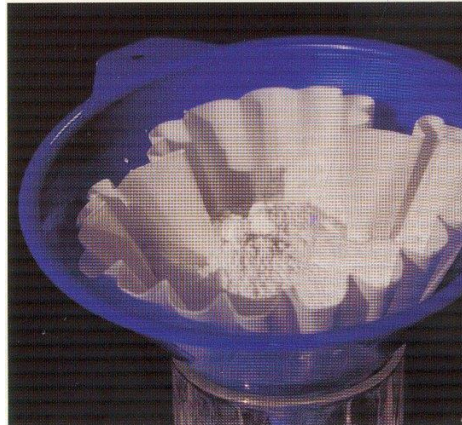
Er wordt een loog (aan te treffen in onder andere ontstoppers) aan het mengsel toegevoegd waardoor de kleur melkachtig wit wordt..

Ether of toluen wordt nu aan het mengsel toegevoegd. Als het mengsel terug door de filters wordt gegoten zal de methamfetamine base in de vloeistof neerslaan op de bodem van de bokaal.

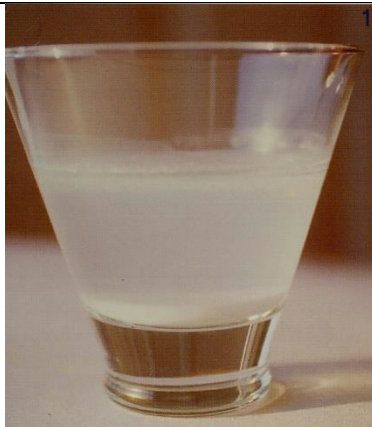

Het mengsel wordt dan behandeld met een gas generator. In dit geval is dit een plastic jerrycan die via een rubberen darm uitmond in een glazen beker. In de jerrycan wordt gewoon keukenzout gevoegd alsook een ontstopper die zwavelzuur bevat. Door de chemische reactie ontstaat er HCl gas dat via de rubberen darm afgeleid wordt naar de bokaal met de methamfetamine base. Tijdens het daarop volgende chemische proces vormt er zich zuivere methamfetamine HCl dat bezinkt op de bodem van de bokaal.

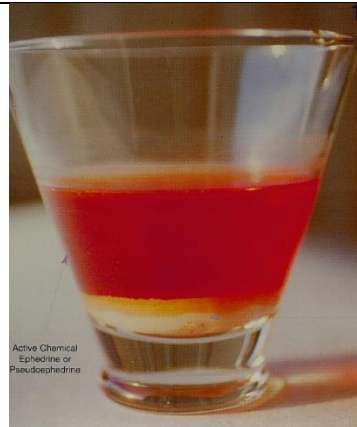

Het mengsel wordt dan door filters gegoten en wat er in het filterpapier achterblijft is dus de zuivere methamfetamine HCl.

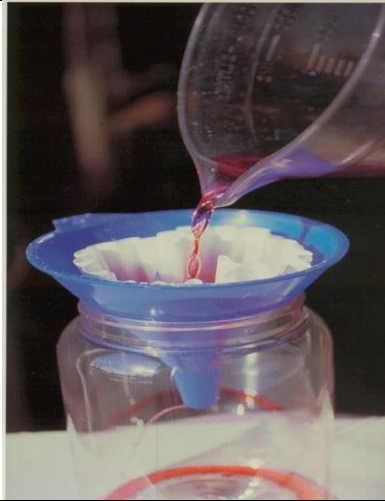
De Nazi-methode.

De eerste stap in deze fase bestaat erin om uit bepaalde geneesmiddelen ephedrine of pseudo-efedrine te extraheren. Dit gebeurt door de geneesmiddelen op te lossen in water en aceton, methanol alcohol of een ander solvent.

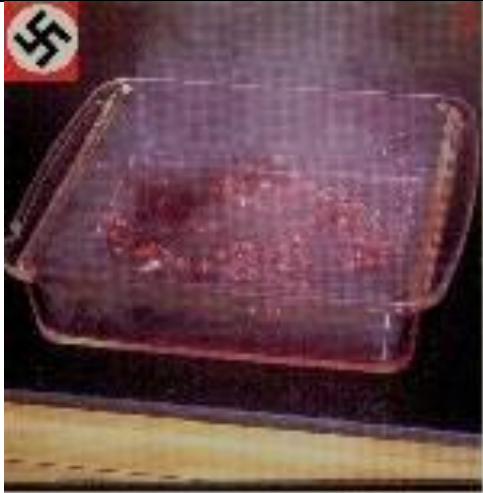

Na enkele uren zullen de niet gewenste bestanddelen van de geneesmiddelen naar de bodem van de beker zakken en vormt de laag erboven de oplossing waarin de ephedrine of pseudo-efedrine zit (dit is de rood gekleurde laag).

De oplossing met de ephedrine en de ongewenste bestanddelen worden dan verschillende keer gefilterd door bijvoorbeeld een papieren koffiefilter.

De ongewenste bestanddelen blijven dan achter in de filterzak.

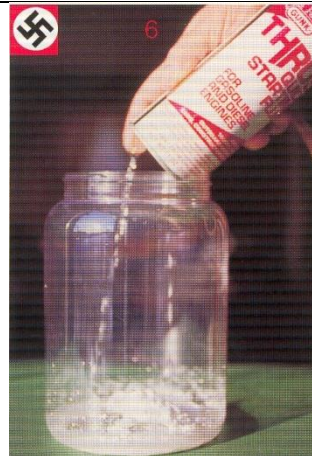

Het solvent mengsel met ephedrine verdampt wanneer het mengsel in een pyrex schaal wordt verhit in een elektrische oven of op een elektrische plaat. Tijdens het koken wordt het mengsel eerst kleverig om dan te veranderen in een droge massa (te vergelijken met een cake). Het mengsel wordt uit de pyrex schaal geschraapt en in een andere schaal overgebracht. Als men in stap 1 van de Nazi-methode alcohol gebruikt als solvent is deze fase zeker niet zonder ontploffingsgevaar.

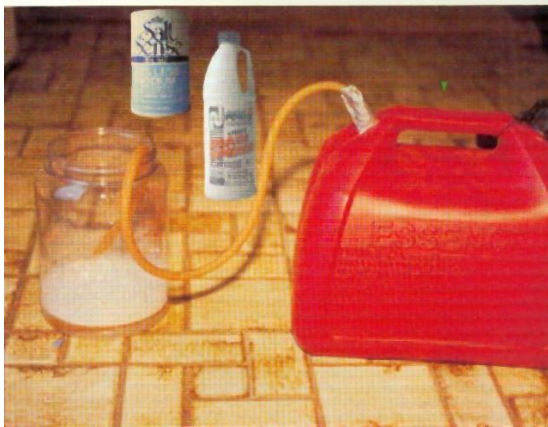
Aan het gedroogde mengsel wordt na natrium metaal of lithium draad toegevoegd. Meestal gebruikt men hiervoor de lithium die gevonden wordt in batterijen. Zowel natrium metaal als lithium zijn uiterst gevaarlijke chemische stoffen en zullen exploderen indien ze met water in contact komen!!

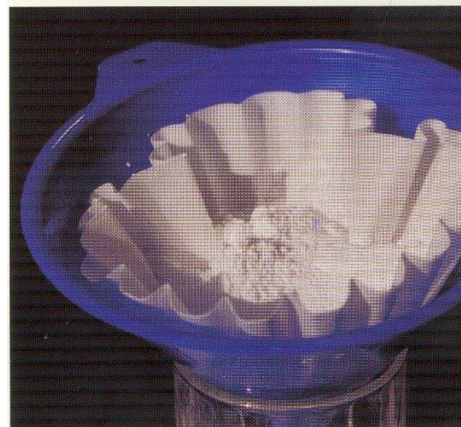
Aan het mengsel efedrine/natrium of lithium wordt nadien ammonium hydroxide toegevoegd. Wanneer de ammoniak in contact komt met het natrium of lithium metaal verkleurt het mengsel tot een diep blauwe kleur.

Ether wordt aan de methamfetamine base mengeling toegevoegd. Door de chemische reactie vormt er zich water en zal de methamfetamine base boven op het water drijven. De oplossing wordt dan door koffiefilters gegoten en de methamfetamine base blijft in de filterzakjes achter

Het mengsel wordt dan behandeld met een gas generator. In dit geval is dit een plasticen jerrycan die via een rubberen darm uitmond in een glazen beker. In de jerrycan wordt gewoon keukenzout gevoegd alsook een ontstopper die zwavelzuur bevat. Door de chemische reactie ontstaat er HCl gas dat via de rubberen darm afgeleid wordt naar de bokaal met de methamfetamine base. Tijdens het daarop volgende chemische proces vormt er zich zuivere methamfetamine HCl dat bezint op de bodem van de bokaal.

Het mengsel wordt dan door filters gegoten en wat er in het filterpapier achterblijft is dus de zuivere methamfetamine HCl.

5.4. Het versnijden van drugs wordt in het drugmilieu *cutting* genoemd.

De procedure om de drug te versnijden varieert, alhoewel de basis versnijdingsmethode in de hiërarchie van de speedhandel dezelfde is. Het basismateriaal dat gebruikt wordt bij het versnijden van speed is identiek aan dit voor het versnijden van heroïne en cocaïne en omvat:

- Een versnijdingsmiddel.
- Schalen, borden en dergelijke meer.
- Precisie weegschaaltjes en maatlepels.
- Een vlak, niet poreus oppervlak
- Een scheermesje, speelkaart of enig ander voorwerp met een scherpe kant (bijvoorbeeld een “aangepaste identiteitskaart of bankkaart”.
- Een zeef of nylonkous
- Een trechter.
- Verpakkingsmateriaal, voor speed zijn dit meestal plasticen zakjes van verschillende grootte, al of niet voorzien van een sluitstrip.

5.4.1. De meest gebruikte versnijdingsmiddelen:

- melksuiker
- poedersuiker
- bakmeel
- lactose of dextrose
- maltose

Minder gebruikelijke versnijdingsmiddelen die toegepast worden zijn onder andere gemalen glas, rattenvergift (soms op basis van strychnine, een derivaat van de braaknoot) en poeder uit TL-lampen!

Het versnijdingsproces - ook *cutting proces* genoemd - en de versnijdingformule van methamfetamine is dezelfde als bij heroïne en cocaïne. Nadat de drug werd versneden wordt deze verpakt in plasticzakjes. Deze zakjes worden verzegeld met kleefband of met een sluitstrip. De dealer zal de zuiverheid van de drug pas weten bij het testen of via informatie van een vertrouweling.

De meest voorkomende test is het zelf inspuiten van de drug. Sommigen zullen de zuiverheid van de drug proberen te bepalen door observatie van de kristallijne structuur van het poeder, ofwel door de *smaakttest*. Recent geproduceerde speed heeft een **bittere smaak** en dealers beweren dat hoe bitterder de drug smaakt hoe zuiverder deze is, of hoe intenser de kristallen in licht schitteren hoe zuiverder de drug is.

Vaak wordt ook de kleur van de speed als oriëntatie criterium genomen. Hoe witter het poeder hoe zuiverder de drug.

Bij het inspuiten van de drug zal de dealer speciaal letten op het tijdsverschil tussen het inspuiten van de drug en het begin van de rush. De intensiteit van de rush speelt eveneens een grote rol

Een chemische kleurtest is in het drugmilieu niet gewoon voor het bepalen van de zuiverheid van de straatspeed doch wordt zeer veel gebruikt door politiepersoneel als predeterminatie van de verdachte substantie. Meestal wordt dan het zogenaamde **Marquis reagent** van de **Becton Dickinson test** gebruikt.

Wanneer de drug in poedervorm (of andere verschijningsvorm) met de testvloeistof wordt gemengd zal de aanwezigheid van (meth)amfetamine de vloeistof oranje tot oranjebruin doen verkleuren.

5.5. De meest courante gebruiksmethodes.

5.5.1. De orale inname.

Speed kan gemengd worden in een vloeistof of semi-vaste stof voor inname, ofwel wordt het poeder in een pil (capsule) verwerkt en wordt het zo ingenomen. Er zijn 2 verschillende manieren om speed oraal te gebruiken:

- Sommigen maken de vingertop nat, steken deze in het poeder en likken de vinger af.
- Sommigen doen speed op een stukje WC- of zijdepapier en slikken dit in. Ze noemen dit ook "*de zelf gemaakte speedpil*" of ook "*het bommetje*".

Gebruikers beweren dat er bij orale inname van de drug geen "*rush*" of "*flash*" optreedt zoals bij de intraveneuze toediening. Er wordt beweerd dat men de high voelt aankomen en er niet door overvallen wordt.

5.5.2 Het snuiven van het poeder.

Is een minder voorkomende gebruiksmethode. De methode om speed te snuiven is nauw verwant aan de methode om cocaïne te snuiven. De rush of flash is echter niet zo intens als bij de injectie, en ze duurt ook minder lang. Speed heeft de neiging om een brandend gevoel in de neus te geven.

5.5.3 De intraveneuze injectie.

Dit is de meest courante gebruiksmethode en is nauw verwant met de injectiemethode bij heroïne. Gebruikers beweren echter dat er enkele verschillen zijn. Bijna zuivere speed opgelost in water dient niet voorverwarmd te worden. Versneden speed zou ook meer irriterend inwerken op de huid. Zo zal de plaats van injectie langer zichtbaar blijven.

5.5.3.1 De intraveneuze injectie - de procedure.

De speedfreak zal beginnen met het zakje te openen. Hij plaatst de lepel met gebogen steel op een plat vlak en doet het speedpoeder in de lepel. De hoeveelheid van het poeder hangt af van de gewoonte van de gebruiker en van de zuiverheid van de drug. Een normale dosis bij beginnende speed gebruikers schommelt tussen 0,1 en 0,3 gram, alhoewel dosissen van 1 gram en meer bij ervaren gebruikers niet ongewoon zijn.

Nadat de gewenste hoeveelheid poeder in de lepel werd gedaan zal de gebruiker water in de injectiespuit doen. Hij neemt in de meeste gevallen leidingwater daar dit meestal beschikbaar is. Sommigen prefereren echter gedistilleerd water. Het water wordt dan via de spuit in de lepel gespoten.

De hoeveelheid water zal afhangen van de hoeveelheid en de zuiverheid van de drug, alsook van de oplosbaarheid van het gebruikte versnijdingsmiddel. Hoe kleiner en zuiverder de drugdosis, hoe minder water er gebruikt wordt. Er wordt ongeveer 1/4 tot 1/2 injectiespuit water bij "normale straatspeed" gedaan.

Met de naald(beschermer) zal de gebruiker dan in de oplossing roeren. Dan neemt hij enkele lucifers of een aansteker en houdt ze onder de lepel. Het verwarmen dient om de speedoplossing beter te laten mengen en ook om de vloeistof op lichaamstemperatuur te brengen.

Gewoonlijk wordt er opgewarmd totdat de eerste luchtbelletjes verschijnen. Alhoewel, sommige gebruikers beweren dat het volstrekt niet nodig is om de speedoplossing te verwarmen.

Meestal wordt de speedoplossing onmiddellijk in de ader ingespoten. Soms gebeurt het ook dat eens de oplossing verwarmd werd de gebruiker een bakje water naast zich plaatst en de lepel in wat water let om de vloeistof te laten afkoelen.

Werd de oplossing reeds in de injectiespuit (of druppelteller) gebracht, dan wordt deze omgekeerd in een glas water geplaatst. Wanneer de oplossing "klaar voor gebruik is" plaatst de speedfreak soms een propje watten in de lepel en zuigt hij de vloeistof door de watten in de spuit. Het propje watten werkt als filter en verhindert dat er onzuiverheden via de oplossing in de spuit terecht komen.

Hierop brengt hij een knelverband aan net boven de plaats van de injectie. Met de hand maakt hij enkele pompbewegingen zodat de ader(s) beter zichtbaar worden. De gebruiker plaats vervolgens de naaldpunt op de ader en dringt langzaam in de ader. Hij moet zeker zijn dat hij in een ader zit. Loopt er bloed in de spuit dan zit hij inderdaad in de ader. De oplossing wordt dan in de ader gespoten en het knelverband wordt dadelijk gelost. De eigenlijke injectie wordt in het milieu ook het "pompen" genoemd.

De feitelijke injectie kan traag of snel gebeuren. Dit hangt af van gebruiker tot gebruiker en van het gewenste effect. Hoe trager de injectie gebeurt, hoe langer de rush duurt, hoe vlugger de injectie geschiedt, hoe intenser de rush ervaren wordt.

Een methode om in te spuiten wordt "jacking off a hit" genoemd. Hiermee wordt bedoeld dat de gebruiker de oplossing in de ader spuit, een gedeelte van de oplossing en bloed terug opzuigt en dan terug inspuut. Dit proces wordt dan enkele keer herhaald. Voor bepaalde gebruikers wordt dit als een soort ritueel ervaren. Wij verwijzen hiervoor ook naar het intraveneuze heroïnegebruik waar soms een gelijkaardige werkwijze wordt toegepast.

Sommigen reinigen na de injectie hun materiaal, anderen bergen het ongereinigd weg. Het reinigen gebeurt door herhaaldelijk water of ontsmettingsalcohol in de spuit te zuigen.

Het watten propje dat dienst deed als filter wordt vaak door de gebruiker gehouden daar het nog kleine hoeveelheden drug kan bevatten. De meeste speedfreaks of regelmatige gebruikers spuiten een dosis van 1/4 tot 1/2 gram in. Binnen enkele seconden na de injectie ervaren ze dan de rush die 5 tot 30 seconden kan duren. Ze blijven onder invloed, ook "wired" genaamd voor 4 tot 8 uur, alhoewel de meeste gebruikers wensen een nieuwe injectie na 4 tot 5 uur.

Sommigen beweren dat iemand die voor de eerste keer speed gebruikt wel 24 uur onder invloed kan zijn. De rush en de wired periode hangen af van de soort speed die men gebruikt en de zuiverheid ervan.

5.5.3.2. De benodigdheden voor de injectie.

De lepel.

De speedfreak zal een theelepeltje, een eetlepel, maatlepel of de metalen dop van een fles gebruiken om de oplossing in te doen. De lepel zal de typische verbranding aan de onderzijde vertonen waar de lepel verwarmd werd om de oplossing op te warmen. De lepelsteel zal in het midden geplooid zijn zodat deze meer stabiliteit aan de lepel heeft.

De kans op verspilling van speed wordt daardoor sterk verminderd. De randen van de lepel worden om dezelfde reden wat naar binnen geplooid. Een gebruikte lepel zal vaak aan de binnenzijde een ring vertonen. Deze ring toont aan dat er in de lepel iets werd opgewarmd. Afhankelijk van de persoonlijke hygiëne van de gebruiker bestaat de kans dat men in de lepel nog wat restanten van de oplossing aantreft. Ook kunnen er nog stukjes watten worden terug gevonden.

De injectiespuit.

Dit kan zowel een medische injectiespuit met zuiger of een oogdruppelteller zijn met een rubberen zuigdop, die soms kan vervangen zijn door een rubberen speen. Dit wordt gedaan om een grotere zuigkracht te krijgen en om een groter volume vloeistof te kunnen opzuigen. De medische spuiten zijn gewoonlijk minder populair daar het optrekken en neerduwen van de zuiger met een hand hinderlijk, lastig is. Om de naald die eventueel op de druppelteller wordt geplaatst vaster en luchtdicht te houden wordt er een dichting aangebracht waar de naald de druppelteller raakt. Deze dichting, in het milieu "gee" genaamd, kan bestaan uit een rubberen bandje, een stukje kleefband, tape of een stukje papier dat rond de onderzijde van de druppelteller wordt aangebracht. Een populair attribuut is een reepje papier van een gangbaar bankbiljet. Soms wordt er ook wel stopverf gebruikt.

De naaldbeschermer.

Normaal wordt er bij een medische injectienaald een beschermhoes meegeleverd. Dit is meestal en plastic omhulsel waarin de naald wordt opgeborgen. Wanneer dit niet voorhanden is wordt door de gebruiker een alternatief gezocht in de zin van een stuk kurk, schuimrubber, piepschuim. Het plastic omhulsel wordt ook gebruikt om in de oplossing te roeren waardoor de speed vlugger oplost.

Watten.

Gewoon huishoudwatten wordt in een propje gerold. Het wordt gebruikt als filter tussen de drugoplossing en de injectienaald. De gebruikte wattenpropjes worden gespaard ingeval de gebruiker zonder drug raakt. Hij verzamelt dan enkele propjes, legt deze in water dat hij aan de kook brengt en recupereert op deze wijze de nog aanwezige speed. Er zijn ook gebruikers die op de wattenpropjes kauwen.

Het knelverband.

Het knelverband, in het milieu **tie-rag** genoemd, kan een stukje rubberen darm, een stuk touw, een stukje kledij, nylonkous of enig ander stuk elastisch materiaal zijn. Het knelverband stopt de bloedtoevoer en laat de aders dicht tegen de huidoppervlakte komen zodat ze voor injectie beter gelokaliseerd kunnen worden. Wanneer het knelverband gelost wordt stuwt het bloed met de drugoplossing verder in de bloedbaan.

De lucifers, aansteker of andere warmtebron.

In feite kan elke warmtebron dienen om de speedoplossing te verwarmen.

Scheermesjes.

Worden gebruikt om het plastic zakje open te snijden, om de drug te "bewerken" of om een kleine insnijding in een ader te maken.

Andere voorwerpen die men kan aantreffen.

- Een klein flesje of bakje dat men kan afsluiten om water in te doen.
- Rijstpapier, wc-papier, papieren zakdoekjes om na de injectie het bloed van de arm te veegen.

- Ontsmettingsalcohol om de plaats van injectie te ontsmetten of om gebruikt injectiemateriaal te ontsmetten.
- Klein borsteltje om de injectiespuit of de druppelteller te reinigen.
- Speciale lederen of metalen houder om de injectienaalden in op te bergen.

5.6 De effecten bij amfetamine gebruik

Alle amfetamines, met inbegrip van de farmaceutisch geproduceerde producten, hebben gewoonlijk dezelfde effecten, alhoewel met verschillende intensiteit. Het verschil hangt af van de soort drug die ingenomen werd, van de gebruiker, de dosis, de samenstelling van de drug en de aanwezige onzuiverheden, hoelang de drug reeds gebruikt wordt enz.

De effecten van methamfetamine, de drug die illegaal vervaardigd en meestal ingespoten wordt, zijn de meest intense.

5.6.1. Psychische effecten.

1. Afhankelijkheid, een toestand die ontstaat uit een herhaald gebruik van amfetamines of andere drugs die dezelfde effecten produceren als de amfetamines, over een bepaalde periodieke of continue basis, met volgende karakteristieken

- a) Een verlangen of drang tot verder druggebruik.
- b) Een steeds maar grotere dosis nodig hebben om eenzelfde euforisch effect te bereiken of om depressie of moeheid tegen te gaan die voortspuit uit de ontwikkeling van tolerantie.
- c) Een psychische afhankelijkheid voor de drug voortspuitend uit de subjectieve of individuele ervaring van de drug effecten.
- d) Een algemene afwezigheid van fysieke afhankelijkheid zodat er geen specifieke onthoudingsverschijnselen optreden wanneer het gebruik onderbroken wordt. Vele producenten van amfetamines of amfetamine bevattende middelen waarschuwen voor het specifieke potentiële gevaar van amfetamine misbruik, waardoor tolerantie en extreme psychologische afhankelijkheid kunnen optreden.

2. De gebruiker is extreem hyperactief. Dit wordt vaak ervaren onder de vorm van nervositeit, geïrriteerdheid, opvliegendheid, kinderachtig gedrag, zeer vlug spreken. De overactieve gebruiker verkeert in de onmogelijkheid om zich lang op een bepaald onderwerp te concentreren. Repetitief gedrag en verward denken zijn normale kenmerken van de speedfreak die high is.

3. Gebruikers van amfetamine, een product dat het centrale zenuwstelsel stimuleert, zullen een high ervaren als ze onder invloed zijn van de drug. Deze high is een gevoel van euforie waarbij voor de gebruiker alles OK is en hij geen problemen meer kent. Hij ervaart een gevoel van toenemende energie en kracht samen met een gevoel van "super-alert" zijn. Vaak heeft de gebruiker een vals gevoel van macht en zelfvoldaanheid.

4. De speedgebruiker is vaak onbetrouwbaar, onvoorspelbaar, onstabiel, en zeer agressief gedrag komt vaak voor. Het is moeilijk te voorspellen hoe de gebruiker zal reageren.

5. Methamfetamine gebruikers zijn extreem paranoïde. Vaak hebben ze ook waanvoorstellingen en hallucinaties die ernstige paniekreacties en gewelddadig gedrag kunnen veroorzaken. De gebruiker ziet in iedereen rond zich een potentiële vijand. Hij zal zonder nadenken aanvallen, zelfs diegenen die hij lief heeft. Er wordt gezegd dat de gebruiker een schizofrene-paranoïde persoonlijkheid heeft.

6. Gewoontegebruik kan leiden tot een ernstige psychoses.
7. Speedgebruikers zijn vaak egocentrische personen en zijn zeer gewelddadig. Koppel daaraan het feit dat ze al hun remmingen van zich afzetten, en bijna geen pijn meer ervaren, dan hebben wij te maken met zeer gevaarlijke individuen.
8. Onder invloed verliezen ze alle besef van plaats en tijd.
9. Nadat de effecten zijn uitgewerkt wordt de gebruiker gewoonlijk zeer depressief. Hij heeft zelfmoordneigingen. Deze ernstige depressie wordt gekarakteriseerd door een intense drang naar meer drug, moeheid, geïrriteerdheid, een gevoel van onbehagen, geen interesse meer voor anderen, neerslachtigheid, vijandigheid.

De hoger beschreven en aangehaalde effecten zijn deze die meestal worden waargenomen bij "speed gebruikers". Daar de effecten het meest intens zijn bij speedgebruik worden deze effecten dan als maatstaf genomen.

5.6.2 FYSISCHE EFFECTEN:

1. Amfetamines werken stimulerend op het centrale zenuwstelsel. Men stelt een verhoging, versnelling vast van:- pols- en hartslag, bloeddruk en ademhalingsritme.
2. Verwijding van de pupillen. de ogen zien er slaperig' uit en de pupillen reageren traag op licht. De pupillen blijven verwijd terwijl de gebruiker onder invloed is.
3. Slapeloosheid of waakperiodes van lange duur. Een gebruiker bleef eens 3 tot 4 dagen na elkaar wakker zonder dat hij behoefte aan slaap had. Persoonlijk kende ik een gebruikster die 9 dagen na elkaar wakker bleef!
4. Verminderde eetlust en trek in voedsel met evolutie naar magerzucht of anorexia nervosa.
5. Droge mond, diarree, overdreven zweten dat vaak kan leiden tot uitdroging. De gebruiker zal overmatig drinken.
6. Onverzorgd voorkomen.
7. Gebarsten lippen.
8. Slecht ruikende adem, onaangename lichaamsgeur, samengaand met een onprettig gevoel in de mondholte.
9. Er zijn bewijzen dat speed en andere amfetamines schade berokkenen aan de lever- en hersencellen in het bijzonder de geheugencellen. Speedfreaks kunnen zich soms de laatste ervaringen niet herinneren.
10. Bevingen, duizeligheid en hoofdpijn.
11. Amfetamines veroorzaken waarschijnlijk ook pijnlijke ontstekingen in de aderen. Indien dit niet verzorgd wordt kan dit de dood voor gevolg hebben.

12. Infecties, Hepatitis B en AIDS kunnen het gevolg van het gebruik van niet steriel -injectie materiaal.

13. Naald- en andere injectiecietsporen die vergelijkbaar zijn met sporen die gevonden worden bij heroïnegebruikers. De speedfreak spuit zijn drug rechtstreeks in de ader, dit om een vlugge en intense super euforie te beleven:.

Meestal gebeurt de injectie aan de binnenzijde van de arm ter hoogte van de elleboog of in de rug van de hand. Gebeurt de injectie op een medisch verantwoorde manier dan blijven er geen littekens achter. Meestal gebeurt dit echter niet en zijn er korsten, abcessen of is er littekenweefsel zichtbaar op of rond de injectieplek. Dit wordt veroorzaakt door regelmatig onprofessioneel inspuiten.

Onmiddellijk na de "FIX" het inspuiten, wordt een roze gekleurde lichte zwelling zichtbaar op de injectieplaats. Soms verschijnt dit in de vorm van een klein gaatje, soms in de vorm van een druppel gestold bloed. Binnen de 24 uur zal een korst- en abcesvorming ontstaan door gebruik van niet steriel materiaal.

Naast de gewone kenmerken van druggebruik zullen ook littekens verschijnen die veroorzaakt worden door niet verzorgde zweren. Deze zweren zijn pijnlijk, bevatten etter en veroorzaken diverse ontstekingen. door herhaald injecteren op dezelfde plaats in de ader ontstaat er een vorm van aderverkalking (verharding door litteken weefsel). De gebruiker kan dan deze ader niet meer gebruiken en moet dus een andere ader gaan opzoeken met na enige tijd hetzelfde resultaat: een verstopte ader.

14. Het gevaar voor de amfetamine overdosis, ook **overamping** genoemd. Een overdosis veroorzaakt misselijkheid, braken, maagkrampen, zweten, verwarring en paniecreacties. Speedfreaks vatten deze symptomen samen als "bad trip". De meeste gebruikers behandelen een overdoses met de inname van barbituraten.

15. Nadat de speedeffecten uitgewerkt zijn ervaart de gebruiker een diepe depressie, moeheid, honger, spierpijnen. Daarmee samengaan een intens verlangen "craving" voor verder speed gebruik.

16. **Speedkills** is een term die gebruikt wordt door anti-speedgebruikers en waarmee bedoeld wordt dat speed de directe dood tot volg kan hebben, dit door overstimulatie van hart en bloedvaten met hartaanvallen of hersenbloedingen tot gevolg. Ook wordt die term gebruikt als omschrijving van het feit dat speed iemands leven kan verwoesten of dat de gebruiker bepaalde wandaden doet die zijn of een anders leven kunnen kosten.

5.7 DE VERWERKING VAN AMFETAMINE SULFAAT IN TABLETTEN

Het productieproces van de tabletten voor amfetamine sulfaat gebeurt gewoonlijk op een andere plaats dan waar het feitelijke amfetaminepoeder gemaakt wordt. Hier volgt een doorlichting van de productieprocedure

5.7.1. DE TABLETTEN:

In samenhang met het actieve element, het amfetamine sulfaat, is de tablet samengesteld uit:

Een versnijdingsmiddel

Dit is een substantie die toegevoegd wordt aan het actieve ingrediënt om de massa te vergroten. De gemiddelde tablet bevat maar een kleine hoeveelheid Amfetamine, vandaar dat er andere

producten moeten toegevoegd worden om de tabletproductie mogelijk te maken. Bij de reeds gekende versnijdingsmiddelen zoals zetmeel, bakmeel, poeder suiker, strychnine enz komen nog bij Mannitol, Kaoline, Di-Calcium fosfaat, Calcium sulfaat en keukenzout (NaCl).

Een bindmiddel:

Dit is een product dat cohesieve kwaliteiten aan het poeder materiaal verleent. Dit middel verzekert het intact blijven van de tablet na het drukken, het persen ervan, met behoud van de kwaliteit van de drug. De meest gebruikte bindmiddelen zijn:

- zetmeel - gelatine - melasse - ethyl cellulose - lactose - verschillende natuurlijke en synthetische gomsoorten en suikers zoals sucrose. Bindmiddelen worden zowel in vaste als in vloeibare vorm gebruikt. Dit is afhankelijk van de andere ingrediënten, en de aangewende fabricatiemethode.

Een smeermiddel.

De functie van het smeermiddel is het voorkomen dat er materiaal van de tablet zou blijven hangen aan onderdelen van de tabletmachine. Ook zijn ze van nut omdat ze de wrijving verminderen. Enkele voorbeelden van smeermiddelen zijn:

talg - zetmeel - boorzuur - paraffine - coca-boter - zepen.

Een ontbinder.

Dit is een substantie of mengeling van substanties die aan een tablet worden toegevoegd om de oplossing na verzadiging gemakkelijker te laten verlopen. De meest gekende ontbinders zijn:

- Mais- en aardappelzetmeel - methyl cellulose - agar - bentoniet andere hout- en celluloseproducten - mengelingen van citroen- en andere zuren van carbonaten en bicarbonaten.

Het kleurmiddel

Het gebruikte kleurmiddel hangt af van producent tot producent en wordt gebruikt als specifiek identificatiemiddel van de tablet of als "bewijs van plaats van herkomst". Het is als het ware "de stempel of het herkenningsteken" van de producent.

5.7.2 DE TABLETMACHINES:

Het basismechanisme in de productie van tabletten is de werking tussen 2 stalen of metalen doorslagen en een metalen holte lijkend op de holte van een dobbelsteen. De tablet wordt gevormd onder de druk die uitgeoefend wordt op het materiaal in de holte door de stalen doorslagen. De tablet krijgt de vorm van de gebruikte doorslag en holte. Er zijn 2 basis modellen in de tabletmachines, namelijk:

5.7.2.1 De enkele doorslagmachine:

Deze machines worden meestal machinaal aangedreven, alhoewel er verschillende manueel bedienbare toestellen voorhanden zijn. De capaciteit van dergelijke machines schommelt tussen 65 en 135 tabletten per minuut. Dit type van machine is de meest geliefde, gebruikte door de illegale fabrikanten daar ze kleiner, stiller, goedkoper en gemakkelijker te bedienen zijn dan de rotarymodellen.

5.7.2.2 De rotary-doorslag-machine:

Het principe van de werking van dit type is dezelfde als het hierboven vermelde type. Het verschil zit hem in het feit dat in plaats van 1 set doorslagen en metalen holtes de rotarymachine verschillende sets heeft die constant werken als het tabletmateriaal van de band in de machine terecht komt.

5.7.3 DE TABLETPRODUCTIE:

Er zijn 3 basis methodes in de tabletproductie, namelijk –

- De natte korreling methode.
- De droge korreling methode.
- De directe samenpersing.

5.7.3.1 De natte korreling methode.

In deze methode worden het actieve element, de verdunner, het versnijdingsmiddel en de ontbinder onderling goed gemengd. Voor kleine hoeveelheden kan men dit doen in bokalen, maar voor grotere hoeveelheden en om het materiaal beter te kunnen mengen wordt een tweedelige mengbeker of mengkuip gebruikt.

Nadat de poedermassa goed werd gemengd wordt het vochtig gemaakt met de vloeistof van het bindmiddel en het kleurmiddel. Dit wordt gedaan tot de massa de dichtheid, vastheid verkrijgt van bruine suiker. Deze vochtige korreling wordt nu met kracht door een 6 of 8-kantig rasterwerk geduwd. De korrelmassa wordt nu in ondiepe schalen of op papieren vellen gelegd.

Deze schalen of vellen worden nu in droogkamers geplaatst waar er een constante luchtcirculatie aanwezig is. Na het drogen wordt de korrelige massa verwerkt in kleine deeltjes.

Nu wordt het smeermiddel toegevoegd onder de vorm van een zeer fijn poeder. Het wordt met de korrelige massa vermengd door het door een raster met zeer fijne mazen te gieten. In de mengbeker of mengkuip wordt alles nogmaals goed gemengd. Daarna wordt het in de vultrechter van de tabletmachine gegoten waarna de korrelige massa tot tabletten verwerkt wordt.

5.7.3.2 De droge korreling methode

Ook deze methode bestaat uit een mengeling van het actieve bestanddeel met het versnijdings- of verdunningsmiddel, het kleurmiddel en een deel van het smeermiddel. Zowel het versnijdingsmiddel als het actieve ingrediënt moeten een goed bindmiddel zijn.

De poederige massa wordt dan in de vultrechter van de tabletmachine gegoten waarna het in grote tabletten geperst wordt, *slugs* genaamd. De samengeperste slugs worden dan met kracht door een rasterwerk of zeef geduwd en het resterende poederige smeermiddel wordt bijgevoegd.

Dit poeder wordt dan in een mengbeker gedaan waar het terug goed gemengd wordt. Hierna giet men het poeder terug in de vultrechter van de tabletmachine en uiteindelijk worden de Amfetamine tabletten gevormd.

5.7.3.3 De directe samenpersing methode:

Hier wordt gebruik gemaakt van een constants luchttoevoer door middel van een luchtblazer die ook gebruikt wordt bij het verluchten van licht en poederig materiaal. Dit toestel verzekert een constante poeder toevoer in de dobbelsteen vormige holtes van de tabletmachine onder lage druk.

Het is dus en wel nodig om het poeder goed te mengen en dit dan direct tot tabletten te persen. Het is ook mogelijk om deze methode zonder de luchtblazer uit te voeren wanneer een kleine hoeveelheid actieve stof en een spraydroge verdunner gebruikt worden. Zowel spraygedroogde lactose als mannitol (beide zijn melksuikerpoeders) zijn in de handel verkrijgbaar.

De populariteit van de 'natte korreling methode' vergeleken bij de 2 andere methodes, zelfs al bestaat deze methode uit een groter aantal bewerkingen, die meer tijd in beslag nemen, is te wijten aan het feit dat de korrelvorming in deze methode het meest de normen benadert die worden gesteld (qua samenstelling) om goede tot zeer goede tabletten te persen.

Traditioneel hadden de straat amfetamine tabletten de vorm van kleine boontjes. Deze boontjes, **penis** in het drugjargon, waren klein, wit van kleur en dubbel gelaagd. Ze hadden een lengte van 0,5 tot 0,7 cm. en een dikte van 0,3 cm. Ze wogen ongeveer 0,05 gram en bevatten gemiddeld 10 mg. amfetamine sulfaat.

De penis werden gewoonlijk in grote hoeveelheden verpakt, in zwarte plastic zakken, -in het milieu **pillows** genaamd. Een pillow is een hermetisch verzegelde zwarte plastic zak met een lengte van ongeveer 30 m. en een breedte van 15 cm. en bevatte 25.000 bennies.

De zak is dan misschien voor 1/3 vol. Een pillow werd verkocht tussen 10.000 en 100.000 BEF.. Alhoewel de pillow de meest voorkomende verpakkingsvorm was hadden wij nog de **keg** (plastic zak met 50.000 boontjes) en de **barrel** zak met 100.000 boontjes).

De prijs schommelt tussen vraag en aanbod.

Als richtprijs nam men aan:

PILLOW	tussen 1500 en 2500 euro..
KEG	tussen 2500 en 4000 euro..
BARREL	tussen 4500 en 6000 euro..

Gedurende de late 1960-er jaren en de vroege 1970-er jaren waren deze illegaal geproduceerde tabletjes zeer populair in gebruik. Ze werden eerst ontdekt in Californië waar men ze kende als **Pink Hearts**. Deze kleine tabletjes bevatten amfetamine sulfaat en wogen 0,105 gram. Er wordt beweerd dat ze heden ten dage nog steeds populair zijn in Californië doch het aanbod is eerder beperkt.

Het illegale amfetamine sulfaat gebruik in de Belgische drugscene is te verwaarlozen doch kende de eind de jaren 1980 en het begin de jaren 1990 een korte heropflakking . Tussen 1988 en 1991 werden in België enkele illegale amfetaminelabo's ontmanteld waar naast de amfetamine sulfaat ook speed werd geproduceerd.

Er mag ook met zekerheid gesteld worden dat sinds de jaren 1990 België op wereldvlak een toonaangevende rol is gaan spelen in de illegale XTC productie. Getuige hiervan de verschillende illegale XTC labo's die ondertussen werden gelokaliseerd en ontmanteld.

M.D.M.A. (methyleen dioxy methyl amfetamine), beter gekend onder de populaire straatnaam XTC is een amfetamine derivaat met een hallucinogene werking. Deze drug zal uitvoerig besproken worden in het hoofdstuk van de hallucinogenen.

5.8 DE HANDEL IN AMFETAMINES:

De dealer die amfetamine tabletten in grote getale aankoopt verkoopt ze verder in hoeveelheden van 1000 stuks, in het milieu **jar** of **jug** genaamd, voor een prijs van 65 tot 100. Euro per duizend. Een jar is de meest voorkomende verpakkingsvorm. Het zijn doorzichtige plastic zakjes van klein formaat, ongeveer 10 á 15 cm. lang en 5 cm. breed. Duizend bennies vullen het zakje voor ongeveer 1/4.

Gewoonlijk giet men de bennies op een hoopje in een hoek van het zakje. Het zakje wordt dan zelf enige keer omgeplooid en dicht gebonden met een elastiekje of er wordt een knoop in de hals van het zakje gelegd.

Wanneer de bennies op die manier verpakt worden heeft het zakje het voorkomen van een kegeltje en lijkt dan half gevuld met bennies. De straatdealer zal de jar verdelen in *bottles* die 100 bennies bevatten waarbij die bottles dan verkocht worden tussen 20 en 145 euro.. Ook hier worden de bennies nog verpakt in plasticen zakjes.

De bottle wordt op zijn beurt dan onderverdeeld in hetgeen men een *roll* pleegt te noemen, en die 3 tot 10 bennies bevat. Deze wordt verkocht tegen de prijs van 1.50 á 6.50 euro..De roll komt meestal voor onder de vorm van een stukje opgerolde aluminium folie.

Handelaars zullen eerder de bennies uitwegen dan ze te tellen. 1 Bennie weegt ongeveer 0,05 gram zodat 1000 Bennies 50 gram wegen. De dealer zal dus 50 gram bennies uitwegen en ze in een jar verpakken.Deze jar zal wat meer of wat minder dan 1.000 bennies bevatten.

De bennies worden gewoonlijk oraal ingenomen beginnende vanaf 1 tot de dosis die de gebruiker kan verdragen. (soms 50 of meer bennies per dag). Sommige bennies kunnen naargelang hun samenstelling opgelost worden in water in ingespoten worden. Er moeten dan wel ongeveer 10 bennies worden opgelost vooraleer een gemiddelde gebruiker enig effect ervaart. Volgens gebruikers is het inspuiten van amfetamine sulfaat de methode die het vlugst de effecten laat ervaren.

5.9 MILIEUTERMEN VOOR AMFETAMINES EN AMFETAMINEGEBRUIK.

ANTSY:	Nervositeit, rusteloosheid.
AMPED OUT:	Moeheid, lusteloosheid na de high. Ook de term voor fysische en psychische instorting na aanhoudend Speed gebruik.
BAG:	Hoeveelheid Amfetamine pilletjes.
BARREL:	100.000 Amfetamine tabletjes.
BEAN:	Term voor een tabletje.
BENNIE:	Term voor een tabletje.
BLACK BEAUTY	= Bi-Phetamine
BOTTLE:	100 Amfetamine tabletjes.
CAP:	Amfetamine capsule.
CAP UP:	Speed in "bulk vorm".
CARTHWHEEL	BENZEDRINE.
CO-PILOT	BENZEDRINE.
CRANK:	Methamfetamine.
CRASH:	Bijkomen of inslapen na de high.
CRATE:	50.000 Amfetamine tabletjes.
CRUNK:	Methamfetamine.
CROAK:	Methamfetamine + Crack.
CROKE:	Methamfetamine + Cocaïne.
CROSS TOP:	Benzedrine.
CRYSTAL:	Methamfetamine.
DEXIES:	DEXEDRINE.
DIAMONDS:	Amfetamines.
DO-UP:	Speed inspuiten.
DOWN, GET DOWN:	Speed inspuiten.

DRIVER:	BENZEDRINE.
DROPPED:	Orale druginname.
DROPPER:	Spuit.
EAT:	Orale druginname.
FIFTY CENTS:	Drugdosis met een waarde van 50 \$ (enkel gebruikt in Amerikaanse drugscene).
FIVE CENTS:	Drugdosis met een waarde van 5 \$ (enkel gebruikt in Amerikaanse drugscene).
FIX:	De feitelijke inspuiting.
FLASH POWDER:	Methamfetamine.
FREAK:	Zware gebruiker.
FRIED:	Het niet meer (normaal) functioneren van de geest.
HIT:	Een drug injecteren.
JUG:	50.000 Amfetamine tabletten.
METH:	Methamfetamine.
MINI BEANS:	Kleine Bazedrine tabletten.
NINETEEN:	Negentiende letter van het alfabet is "S" en staat voor SPEED.
O.D.:	Overdosis.
OVERAMPED:	Methamfetamine overdosis.
PEAKING:	Het absolute toppunt van de high.
PEP PILL:	Algemene term voor Amfetamines.
PILLOW:	25.000 Amfetamine tabletten.
POMPE:	Een injectiespuit
POMPEN:	Speed injecteren
ROLL:	3 tot 10 Amfetamine tabletjes.
SPEED:	Methamfetamine.
SPEEDBALL:	= COCAÏNE + SPEED + HEROÏNE.
SPIKE:	Een injectienaald.
STONED:	Onder invloed zijn.
UPPER:	Algemene term voor Amfetamine tablet.
WATER:	Methamfetamine.
WHITS:	BENZEDRINE .
WIRED:	Onder invloed zijn.